

ЕКОНОМІЧНА ДЕМОКРАТІЯ ЯК МЕХАНІЗМ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ ТА ЇЇ МОДЕЛЬ В УКРАЇНІ

Куницька О.О., гр. МО-10

Науковий керівник – канд. іст. наук, доц. **Поставнича М.В.**

Харківський державний університет харчування та торгівлі

Демократія – система відносин у країні щодо формування влади і уряду з обраних народом представників.

Економічна демократія, яка є по своїй суті окремим економічним елементом національної економіки, сполучає собою дві визначальні сфери суспільного життя – економіку і політику, слугуючи своєрідним «провідником» їх впливу одна на одну. З точки зору ролі, яку відіграє економічна демократія як елемент національного господарства, цілком можна стверджувати, що вона є окремим внутрішнім джерелом розвитку сучасних суспільно-економічних систем.

Враховуючи всі точки зору на досліджуване суспільно-економічне явище, конкретизоване визначення сутності економічної демократії може мати наступний вигляд: «один з основних інститутів сучасної ринкової економіки з приводу реалізації економічних прав і свобод господарюючими суб'єктами різних рівнів шляхом співпраці та колективних дій».

В Україні найбільш дієвим напрямом розподілу повноважень, обов'язків і сфер відповідальності рівнів державної влади вважають розвиток місцевого самоврядування, в якому найбільш яскраво виражається ідея наближення влади до народу (економічна демократія). Економічна демократія – це система суспільних відносин, яка ґрунтується на безпосередній участі більшості громадян у процесі прийняття та реалізації рішень у галузі економіки, забезпеченні їхніх економічних інтересів. Економічна демократія передбачає розширення економічних повноважень органів представницької влади, зміцнення об'єднань підприємців, підвищення ролі профспілок тощо.

Формування в Україні економічної демократії як невід'ємної складової громадянського суспільства європейського зразку вимагає як низки заходів державної влади, спрямованих на зміцнення правової та економічної основи місцевого самоврядування, так і суттєвої активізації діяльності самих територіальних громад у пошуку інноваційних організаційних форм та методів роботи, адекватних як наявним ресурсним та політико-правовим обмеженням, так і викликам часу.